EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 10.10.2024
COM(2024) 448 final

2024/0247 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

täytäntöönpanopäätöksen 2009/1013/EU muuttamisesta luvan antamiseksi Itävallan tasavallalle jatkaa yhteisestä arvonlisäjärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 168 ja 168 a artiklasta poikkeavan toimenpiteen soveltamista

PERUSTELUT

Neuvosto voi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28. marraskuuta 2006 annetun direktiivin 2006/112/EY[1], jäljempänä ’alv-direktiivi’, 395 artiklan 1 kohdan nojalla antaa yksimielisesti komission ehdotuksesta jäsenvaltiolle luvan soveltaa mainitun direktiivin säännöksistä poikkeavia erityistoimenpiteitä arvonlisäveron (alv) kantamisen yksinkertaistamiseksi tai tietyntyyppisten veropetosten tai veron kiertämisen estämiseksi.

Itävalta pyysi 20. maaliskuuta 2024 komissiossa saapuneeksi kirjatulla kirjeellä lupaa jatkaa sellaisen erityistoimenpiteen soveltamista, joka poikkeaa alv-direktiivin 168 ja 168 a artiklasta, voidakseen sulkea arvonlisäveron vähennysoikeuden ulkopuolelle sellaiset tavarat ja palvelut, joiden käytöstä yli 90 prosenttia on verovelvollisen tai tämän työntekijöiden yksityistä käyttöä tai yleisemmin muuta kuin yrityskäyttöä tai muuta kuin liiketoimintakäyttöä. Hakemuksen mukana toimitettiin neuvoston täytäntöönpanopäätöksen 2009/1013/EU[2], sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä (EU) 2021/1779[3], 2 artiklan mukaisen kyseisen erityistoimenpiteen soveltamista koskeva kertomus, jossa tarkastellaan uudelleen arvonlisäveron vähennysoikeuteen sovellettavaa prosenttiosuutta.

Komissio antoi alv-direktiivin 395 artiklan 2 kohdan mukaisesti Itävallan pyynnön tiedoksi muille jäsenvaltioille 16. toukokuuta 2024 päivätyllä kirjeellä. Komissio ilmoitti Itävallalle 17. toukokuuta 2024 päivätyllä kirjeellä, että sillä oli kaikki pyynnön arviointia varten tarpeelliset tiedot.

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Alv-direktiivin 168 artiklan mukaan verovelvollisella on oikeus vähentää verollisia liiketoimiaan varten tehdyistä hankinnoista ja vastaanotetuista palveluista kannettu arvonlisävero. Alv-direktiivin 168 a artiklan 1 kohdassa säädetään, että jos kiinteä omaisuus kuuluu verovelvollisen liikeomaisuuteen ja sitä käytetään sekä yrityksen varsinaisiin tarkoituksiin että muihin tarkoituksiin, tätä omaisuutta koskeviin kustannuksiin liittyvä arvonlisävero on vähennyskelpoista vain siltä osin kuin omaisuutta käytetään verovelvollisen yrityksen varsinaisiin tarkoituksiin. Alv-direktiivin 168 a artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat soveltaa määrittelemällään tavalla tätä sääntöä myös kustannuksiin, jotka liittyvät muihin liikeomaisuuteen kuuluviin tavaroihin.

Alv-direktiivin 395 artiklan nojalla jäsenvaltiot voivat soveltaa alv-direktiivin säännöksistä poikkeavia erityistoimenpiteitä arvonlisäveron kantamisen yksinkertaistamiseksi tai tietyntyyppisten veropetosten taikka veron kiertämisen estämiseksi, jos neuvosto antaa tähän luvan.

Itävalta pyysi, että se saisi edelleen soveltaa alv-direktiivin 168 ja 168 a artiklasta poikkeavaa erityistoimenpidettä, jonka nojalla se voi sulkea kokonaan arvonlisäveron vähennysoikeuden

---

1 EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

2 Neuvoston täytäntöönpanopäätös 2009/1013/EU, tehty 22 päivänä joulukuuta 2009, luvan antamisesta Itävallan tasavallalle jatkaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 168 artiklasta poikkeavan toimenpiteen soveltamista, EUVL L 348, 29.12.2009, s. 21.

3 Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2021/1779, annettu 5 päivänä lokakuuta 2021, täytäntöönpanopäätöksen 2009/1013/EU muuttamisesta luvan antamiseksi Itävallan tasavallalle jatkaa yhteisestä arvonlisäjärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 168 artiklasta poikkeavan toimenpiteen soveltamista, EUVL L 360, 11.10.2021, s. 120.

ulkopuolelle tavaroista ja palveluista maksettavan arvonlisäveron, jos niistä yli 90 prosenttia käytetään verovelvollisen yksityisiin tarpeisiin tai muuhun kuin yrityskäyttöön, mukaan lukien muu kuin liiketoiminta.

Itävallalle oli alun perin annettu lupa erityistoimenpiteeseen 13 päivänä joulukuuta 2004 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2004/866/EY[4] 31. joulukuuta 2009 saakka, ja luvan voimassaoloaikaa jatkettiin 22 päivänä joulukuuta 2009 annetulla neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2009/1013/EU 31. joulukuuta 2012 saakka. Jälkimmäistä oli sen jälkeen jatkettu 13 päivänä marraskuuta 2012 annetulla neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2012/705/EU[5] 31. joulukuuta 2015 saakka, 10 päivänä joulukuuta 2015 annetulla neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä (EU) 2015/2428[6] 31. joulukuuta 2018 saakka, 2 päivänä lokakuuta 2018 annetulla neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä (EU) 2018/1487[7] 31. joulukuuta 2021 saakka ja 5 päivänä lokakuuta 2021 annetulla neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä (EU) 2021/1779 31. joulukuuta 2024 saakka.

Itävalta ilmoitti pyynnössään komissiolle, että erityistoimenpiteen soveltaminen on osoittautunut tehokkaaksi keinoksi yksinkertaistaa arvonlisäveron kantamista, koska se vähentää hallinnollisia kustannuksia ja lisää oikeusvarmuutta sekä verohallinnon että veronmaksajien kannalta. Tavaroiden ja palvelujen tosiasiallista käyttöä ei ole tarpeen määrittää tapauksissa, joissa niiden yrityskäytön osuus on alle 10 prosenttia. Muussa tapauksessa yksityiskäyttö olisi dokumentoitava ja määritettävä, ja sitä olisi verotettava alv-direktiivin 26 artiklan nojalla. Verohallinnon olisi valvottava yksityiskäytön asianmukaista verotusta. Erityistoimenpiteen ansiosta voidaan luopua kattavista dokumentointi-, seuranta- ja todentamistoimenpiteistä, mikä keventää sekä veroviranomaisten että veronmaksajien taakkaa.

Jos vain vähäisessä määrin yritystoimintaan käytettävän tavaran tai palvelun yksityis- ja yrityskäytön välinen suhde muuttuu hieman, vähennetyn arvonlisäveron määrä olisi lisäksi oikaistava. Tämä vähäinen oikaisu olisi kohtuuton sekä veronmaksajien että verohallinnon näkökulmasta.

Itävalta toteaa lisäksi, että erityistoimenpide on osoittautunut tehokkaaksi myös veropetosten tai veron kiertämisen ehkäisemisessä, koska sillä estetään tuotantopanoksiin sisältyvän arvonlisäveron perusteeton ja vilpillinen vähentäminen. Erityistoimenpide lisää osaltaan oikeudenmukaisuutta estämällä vääristymät, jotka johtuvat siitä, että ne verovelvolliset, jotka käyttävät tavaraa tai palvelua yritystoimintaan vain hyvin vähäisessä määrin ja jotka saavat vähentää arvonlisäveron tämän vähäisen yrityskäytön osalta, saisivat perusteetonta

---

4 Neuvoston päätös 2004/866/EY, tehty 13 päivänä joulukuuta 2004, luvan antamisesta Itävallan tasavallalle soveltaa jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 17 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä, EUVL L 371, 18.12.2004, s. 47.

5 Neuvoston täytäntöönpanopäätös 2012/705/EU, annettu 13 päivänä marraskuuta 2012, luvan antamisesta Saksalle ja Itävallalle jatkaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 168 ja 168 a artiklasta poikkeavaa toimenpidettä tehtyjen päätöksen 2009/791/EY ja täytäntöönpanopäätöksen 2009/1013/EU muuttamisesta, EUVL L 319, 16.11.2012, s. 8.

6 Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2015/2428, annettu 10 päivänä joulukuuta 2015, päätöksen 2009/791/EY ja täytäntöönpanopäätöksen 2009/1013/EU muuttamisesta koskien luvan antamista Saksalle ja Itävallalle jatkaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 168 ja 168 a artiklasta poikkeavaa toimenpidettä, EUVL L 334, 22.12.2015, s. 12.

7 Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2018/1487, annettu 2 päivänä lokakuuta 2018, täytäntöönpanopäätöksen 2009/1013/EU muuttamisesta luvan antamiseksi Itävallan tasavallalle jatkaa yhteisestä arvonlisäjärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 168 ja 168 a artiklasta poikkeavan toimenpiteen soveltamista, EUVL L 251, 5.10.2018, s. 33.

kassavirtahyötyä verrattuna verovelvollisiin, jotka käyttävät tavaraa tai palvelua pelkästään yritystoimintaan.

Itävallan toimittaman kertomuksen mukaan uudelleentarkastelu, joka koski tavaroiden ja palvelujen yrityskäytölle asetettua, tuotantopanoksiin sisältyvän arvonlisäveron vähentämisen mahdollistavaa 10 prosentin vähimmäisosuutta, osoitti kyseisen kynnysarvon olevan niin alhainen, ettei sillä ole merkittävää vaikutusta lopullisessa kulutusvaiheessa tosiasiallisesti kannetun arvonlisäveron kokonaismäärään eikä se näin ollen vaikuta kielteisesti arvonlisäveroon perustuviin unionin omiin varoihin.

Komissio ymmärtää Itävallan toimittamien tietojen perusteella, että 10 prosentin / 90 prosentin suhde yrityskäytön ja muun kuin yrityskäytön välillä muodostaa vieläkin hyvän pohjan niiden liiketoimien määrittämiselle, joiden osalta yrityskäyttöä voidaan pitää vähäisenä.

Sen vuoksi kyseinen erityistoimenpide helpottaa niin verohallinnon kuin yritystenkin työtä, sillä sellaisten tavaroiden ja palvelujen myöhempää käyttöä ei ole tarpeen seurata, jotka voitiin sulkea vähennysoikeuden ulkopuolelle niiden hankkimisen aikaan. Tämä koskee erityisesti alv-direktiivin 16 tai 26 artiklan mukaista yksityiskäytön mahdollista verottamista tai mainitun direktiivin 184–192 artiklan mukaisesti edellytettyjä vähennysten oikaisuja. Sen vuoksi on asianmukaista pidentää erityistoimenpiteen voimassaoloa.

Poikkeuksen voimassaoloa olisi kuitenkin jatkettava vain määräajaksi, jotta voidaan arvioida, onko erityistoimenpide aiheellinen ja tehokas ja ovatko poikkeuksen perusteet edelleen voimassa. Sen vuoksi ehdotetaan, että poikkeuksen voimassaoloa jatketaan vuoden 2027 loppuun ja että jos Itävalta haluaa jatkaa sen soveltamista vuoden 2027 jälkeen, sitä pyydetään esittämään viimeistään 31. maaliskuuta 2027 toimenpiteen jatkamista koskevan pyynnön ohella kertomus, jossa muun muassa tarkastellaan uudelleen vähennysoikeuden perusteena käytettyä yrityskäytön ja muun kuin yrityskäytön välistä suhdetta.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Samanlainen poikkeus, joka koskee tavaroista ja palveluista maksettavan arvonlisäveron sulkemista arvonlisäveron vähennysoikeuden ulkopuolelle, jos niiden käytöstä yli 90 prosenttia on verovelvollisen tai tämän työntekijöiden yksityistä käyttöä tai yleisesti muuta kuin yrityskäyttöä tai muuta kuin liiketoimintakäyttöä, on myönnetty toiselle jäsenvaltiolle (Saksa[8]).

Alv-direktiivin 176 artiklassa säädetään, että neuvosto päättää, mitkä kustannukset eivät oikeuta arvonlisäveron vähentämiseen. Ennen kuin neuvosto on päättänyt asiasta, jäsenvaltiot saavat mainitun artiklan nojalla jatkaa 1. tammikuuta 1979 voimassa olleiden poikkeusten soveltamista. Sen vuoksi voimaan on jäänyt useita säännöksiä, joilla rajoitetaan verovelvollisten vähennysoikeutta.

[8] Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2021/1776, annettu 5 päivänä lokakuuta 2021, päätöksen 2009/791/EY muuttamisesta luvan antamiseksi Saksan liittotasavallalle jatkaa yhteisestä arvonlisäjärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 168 artiklasta poikkeavan toimenpiteen soveltamista, EUVL L 360, 11.10.2021, s. 112.

Sen estämättä, mitä vähennysoikeusrajoituksen piiriin kuuluvien menojen luokkia koskevien sääntöjen vahvistamisesta tehdyissä aiemmissa aloitteissa esitetään[9], tällainen poikkeus on asianmukainen siihen asti, kun nämä säännöt on yhdenmukaistettu EU:n tasolla.

Ehdotettu erityistoimenpide on näin ollen yhdenmukainen nykyisen alv-direktiivin säännösten kanssa.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Alv-direktiivin 395 artikla.

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

Kun otetaan huomioon ehdotuksen perustana oleva alv-direktiivin säännös, toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta.

• Suhteellisuusperiaate

Päätös koskee jäsenvaltiolle sen omasta pyynnöstä annettavaa lupaa, eikä siihen liity velvollisuuksia.

Koska poikkeuksen soveltamisala on rajallinen, erityistoimenpide on oikeassa suhteessa tavoitteeseen nähden eli siihen, että tarkoituksena on yksinkertaistaa arvonlisäveron kantoa ja estää tietyntyyppisiä veropetoksia tai veronkiertoa. Siinä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

Poikkeuksen kesto on myös rajattu, ja erityistoimenpiteen toimivuudesta ja tehokkuudesta on laadittava kertomus, jos Itävalta haluaa jatkaa erityistoimenpiteen voimassaoloa.

• Toimintatavan valinta

Ehdotettu toimintatapa on neuvoston täytäntöönpanopäätös.

Alv-direktiivin 395 artiklan mukaan yhteisistä alv-säännöksistä voidaan poiketa vain, jos neuvosto antaa siihen luvan komission ehdotuksesta tekemällään yksimielisellä päätöksellä. Neuvoston täytäntöönpanopäätös on parhaiten soveltuva sääntelytapa, koska se voidaan osoittaa yksittäiselle jäsenvaltiolle.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

• Sidosryhmien kuuleminen

Sidosryhmien kuulemista ei järjestetty. Tämä ehdotus perustuu Itävallan esittämään pyyntöön ja koskee ainoastaan kyseistä jäsenvaltiota.

• Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö

Ulkopuolisten asiantuntijoiden käyttö ei ole ollut tarpeen.

---

[9] KOM(2004) 728 lopullinen – Ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta arvonlisäverovelvoitteiden yksinkertaistamiseksi (EUVL C 24, 29.1.2005, s. 10), peruutettu 21 päivänä toukokuuta 2014 (EUVL C 153, 21.5.2014, s. 3).

- **Vaikutustenarviointi**

Ehdotuksella neuvoston täytäntöönpanopäätökseksi on tarkoitus yksinkertaistaa arvonlisäveron kantamista antamalla Itävallalle lupa soveltaa edelleen erityistoimenpidettä, jonka nojalla se voi sulkea kokonaan vähennysoikeuden ulkopuolelle tavaroista ja palveluista maksettavan arvonlisäveron, jos niiden käytöstä yli 90 prosenttia on verovelvollisen yksityistä käyttöä tai muuta kuin yrityskäyttöä, muu kuin liiketoimintakäyttö mukaan luettuna.

Itävallan mukaan erityistoimenpiteellä vähennetään yritysten ja verohallinnon hallinnollista rasitusta, sillä niiden tavaroiden ja palvelujen, jotka voitiin sulkea vähennysoikeuden ulkopuolelle niiden hankkimisen aikaan, myöhempää käyttöä ei ole tarpeen seurata. Tämä koskee erityisesti yksityiskäytön mahdollista verottamista tai vähennysten oikaisuja.

Jotta tuotantopanoksiin sisältyvä arvonlisävero voidaan vähentää, tavaroiden käytöstä vähintään 10 prosentin edellytetään olevan yrityskäyttöä, mikä on suhteellisen vähän. Itävallan mukaan tämän erityistoimenpiteen jatkamisella on näin ollen vain vähäinen vaikutus lopullisessa kulutusvaiheessa kerättävien verotulojen kokonaismäärään, eikä se näin ollen vaikuta kielteisesti arvonlisäveroon perustuviin unionin omiin varoihin.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole kielteisiä vaikutuksia EU:n talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

Ehdotuksen soveltamisaika on rajoitettu, ja ehdotus sisältää raukeamislausekkeen, jonka mukaan poikkeuksen voimassaolo päättyy 31. joulukuuta 2027.

Jos Itävalta haluaa jatkaa erityistoimenpiteen soveltamista vielä vuoden 2027 jälkeen, komissiolle olisi viimeistään 31. maaliskuuta 2027 toimitettava voimassaolon jatkamista koskeva pyyntö ja sen ohella erityistoimenpiteen soveltamista koskeva kertomus, johon sisältyy sovellettavaa prosenttiosuutta koskeva uudelleentarkastelu.

2024/0247 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

täytäntöönpanopäätöksen 2009/1013/EU muuttamisesta luvan antamiseksi Itävallan tasavallalle jatkaa yhteisestä arvonlisäjärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 168 ja 168 a artiklasta poikkeavan toimenpiteen soveltamista

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY[1] ja erityisesti sen 395 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiivin 2006/112/EY 168 ja 168 a artiklassa säädetään verovelvollisen oikeudesta vähentää arvonlisävero, jota sovelletaan verovelvollisen verollisia liiketoimiaan varten vastaanottamien tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin.

(2) Neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2009/1013/EU[2] annettiin Itävallalle lupa jatkaa direktiivin 2006/112/EY 168 ja 168 a artiklasta poikkeavan erityistoimenpiteen soveltamista ja sulkea kokonaan arvonlisäveron vähennysoikeuden ulkopuolelle tavaroista ja palveluista maksettu arvonlisävero, kun kyseessä olevien tavaroiden ja palvelujen käytöstä yli 90 prosenttia on verovelvollisen tai verovelvollisen työntekijöiden yksityistä käyttöä tai yleisemmin muuta kuin yrityskäyttöä tai muuta kuin liiketoimintakäyttöä, jäljempänä ’erityistoimenpide’. Erityistoimenpiteen soveltamista koskevan luvan voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2024.

(3) Itävalta pyysi 20 päivänä maaliskuuta 2024 komissiossa saapuneeksi kirjatulla kirjeellä direktiivin 2006/112/EY 395 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti lupaa erityistoimenpiteen soveltamisen jatkamiseen.

(4) Itävalta toimitti neuvoston täytäntöönpanopäätöksen 2009/1013/EU 2 artiklan mukaisesti yhdessä voimassaolon jatkamista koskevan pyynnön kanssa erityistoimenpiteen soveltamista koskevan kertomuksen, johon sisältyi arvonlisäveron vähennysoikeuteen sovellettavan prosenttiosuuden uudelleentarkastelu.

(5) Komissio antoi direktiivin 2006/112/EY 395 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti Itävallan toimittaman pyynnön tiedoksi muille jäsenvaltioille 16 päivänä toukokuuta 2024 päivätyllä kirjeellä.

---

[1] EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj.

[2] Neuvoston täytäntöönpanopäätös 2009/1013/EU, tehty 22 päivänä joulukuuta 2009, luvan antamisesta Itävallan tasavallalle jatkaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 168 artiklasta poikkeavan toimenpiteen soveltamista (EUVL L 348, 29.12.2009, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2009/1013/oj).

(6) Komissio ilmoitti Itävallalle 17 päivänä toukokuuta 2024 päivätyllä kirjeellä saaneensa kaikki pyynnön arvioimiseksi tarvitsemansa tiedot.

(7) Itävallan mukaan erityistoimenpide on osoittautunut erittäin tehokkaaksi arvonlisäveron kantamisen yksinkertaistamisessa ja veropetosten ja veronkierron torjunnassa. Erityistoimenpiteellä vähennetään yritysten ja verohallinnon hallinnollista rasitusta, sillä sellaisten tavaroiden ja palvelujen myöhempää käyttöä ei ole tarpeen seurata, jotka voitiin sulkea vähennysoikeuden ulkopuolelle niiden hankkimisen aikaan.

(8) Itävallan toimittaman kertomuksen perusteella vaadittu tavaroiden ja palvelujen yrityskäyttöä koskeva 10 prosentin vähimmäisosuus, joka mahdollistaa tuotantopanoksiin sisältyvän arvonlisäveron vähentämisen, on niin alhainen, ettei sillä ole merkittävää vaikutusta lopullisessa kulutusvaiheessa tosiasiallisesti kannetun arvonlisäveron kokonaismäärään.

(9) Kun otetaan huomioon erityistoimenpiteen myönteiset vaikutukset yrityksiin ja verohallintoon, komissio katsoo asianmukaiseksi jatkaa sen voimassaoloa.

(10) Erityistoimenpiteen kesto olisi rajattava aikaan, joka tarvitaan, jotta voidaan arvioida sen tehokkuutta ja arvonlisäveron vähennysoikeuteen sovellettavan prosenttiosuuden asianmukaisuutta. Itävallalle olisi sen vuoksi annettava lupa jatkaa erityistoimenpiteen soveltamista vielä kolmen vuoden ajan, ja luvan voimassaolon olisi päätyttävä 31 päivänä joulukuuta 2027.

(11) Erityistoimenpide on oikeassa suhteessa tavoitteisiin eli arvonlisäveron kantamisen yksinkertaistamiseen ja tietyntyyppisten veropetosten tai veronkierron estämiseen nähden, koska se on ajallisesti ja soveltamisalaltaan rajoitettu.

(12) Jos Itävalta katsoo, että erityistoimenpidettä on tarpeen jatkaa vielä vuoden 2027 jälkeen, sen olisi toimitettava komissiolle tätä koskeva pyyntö viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2027 sekä erityistoimenpiteen soveltamista koskeva kertomus, johon olisi sisällyttävä sovelletun prosenttiosuuden uudelleentarkastelu.

(13) Erityistoimenpide ei vaikuta kielteisesti arvonlisäverosta kertyviin unionin omiin varoihin.

(14) Sen vuoksi täytäntöönpanopäätöstä 2009/1013/EU olisi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan täytäntöönpanopäätöksen 2009/1013/EU 2 artikla seuraavasti:

”2 artikla

Tämän päätöksen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2027.

Mahdollinen hakemus tässä päätöksessä säädetyn poikkeavan toimenpiteen voimassaolon jatkamiseksi on jätettävä komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2027.

Tällaiseen hakemukseen on liitettävä tämän toimenpiteen soveltamista koskeva kertomus, johon sisältyy tämän päätöksen perusteella arvonlisäveron vähennysoikeuteen sovellettavan prosenttiosuuden uudelleentarkastelu.”

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Itävallan tasavallalle.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja